

B O H E M I A.

457

excurrunt. *Mons Pinifer* a *Pintuum* in eo crescentium abundantia dictus (hic in Nariscorum ora situs est) oriens in montanis marchionis Brandenburgensis, inter Franconiam, Voitlandiam ac Bohemiam intra spatiū duum ferme millium pass. quatuor inclytos Amnes, non sine admiratione & Naturae majestate effundit, in quatuor Mundi cardines, Mœnum videlicet Fraticicum, Salam Turigicum, Nabum Bavanicum, Egrainque Bohemicum. Idemque Mons Auri, Argenti, Argenti vivi, Ferri, Sulphurisque Mineris fœtus. Gemmarum etiam Fodinas exhibit. Silvis regio tota tanquam nativo muro circumdatur, cuius pars ea quæ inter Occidentem & Septentrionem porrigitur, *Gabreta Silva* Strab. dicitur, *Gabrita* Ptol. Portio vero quæ a meridie ad Danubium usque peccingit *Lüne Silva* Ptol. vocatur, hodie *Passavica Silva*, *Der Passauerwald*: versus Occidentem, qua Moravia contigua est der Schreib dicitur. Regnum Bohemiae a Carolo, qui anno 1337 factus est Rex & Imperator, diuīsum fuit in xii Regiones, quibus singulis annuatim præsunt Capitanei, Baro unus, & alter ex ordine Equestri, qui primū lites minores cognoscunt inter subditos diversorum Dominiorū. Secundo, si qui emergant latrones, licet ijs convocare vicinam sibi etiam Nobilitatem ad grassatores comprehendendos. Tertio, bello fortuito incumberite, quilibet ad suum se recipit Præfectum. Invenio in hoc Regno nominari Burggraviatum *Carlstein*, ubi Regni Corona asservatur. Comitatus *Lobkowitz*, *Hassenstein*, *Litzkaw*, *Camethaw*, *Passan*, *Melnick*, *Rosenberg*, *Hradetz*, *Dominia*, *Hassenburg*, *Leip*, *Perstain*, *Dobitschau*, *Waldstein*, *Roschateck*, *Dachau*, *Totsnick*, *Wartenberg*, *Schellenberg*, *Kost*, *Schmirits*, *Lissavv*, *Kunewaldt*, *Dessavv*, *Schonpeck*, *Slavva*, *Grossen Bora*, *Liébenstain*, *Ioppendorff*, *Gradetz*, *Colourat*, quorum quædam fortasse sunt Comitatus. Barones, *Trachenberg*, *Millisch*. *Praga* sede Archiepiscopi ornata est a Carolo Rege Bohemiæ & Imperatore, illique additus suffraganeus Episcopus *Litomilienensis*. Ad mores venio: de quibus Iohannes Dubravius sic scribit: Tum morum, tum ipsius Habitū, quem corpore Boiemi præ se ferunt, Leo animal generosissimum (culus syderi Boiemi subiacēt) quasi quandam imaginem exprimere videtur, si vel celsam Boiemotum procéritatē vel latum & validum pectus, vel rigidam fulvisque comis vestitam cervicem, si deinde vocis sonum ardium, si oculos micantes, si robur & fiduciam virium intueri volueris. Solet item Leo contemtti in alia animantia, & nonnulo fastu turgere, ægreque exarmari, prælertim si per ferociam eum aggrediare. Nec ab hac parte Boiemus degenerat: sed contemtum libenter erga alios verbo factoque ostentat suum, ipsamque adeo arrogantiā incessu, gestu, pompa prodit. Est & ferculus cum fastidiose tractatur: insuper ausis perinde ut Leo promptus, atque in his exequendis firmus & validus: interim tamen ambitiosus & glorioſus. Rurulque uti Leo eibi avidus: atque in eo condendo instruendoque immodece effusus.

M m m

Bohemus

*Silva**Vulgus Mores*